

அல்குர் ஆனின் மொழியியல் அற்புதத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதில் ‘முராஆதுன் நலீரின்’ பங்களிப்பு

Safiullah M.I.M.¹²¹ & Munas M.H.A.¹²²

ஆய்வுச் சுருக்கம்

அல்குர் ஆன் இறைவனின் அற்புதங்கள் நிறைந்த பேச்சாகும் பல்வேறு மொழியியல் அற்புதங்களை இரகசியங்களைப் போதிக்கின்ற திருமறைக்குர்ஆன் அன்று தொட்டு இன்று வரைக்கும் சவால் மிக்க ஒரு வேதமாக வாழ்ந்து வருகின்றது. இக்குர் ஆனில் உள்ள வசனங்களை இறைவன் எவ்வித முரண்பாடுமில்லாமல் மிகவும் நேர்த்தியாகவும் தான் கூறிய வார்த்தைகளை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ளதாகவும் அமைத்திருப்பது அல்குர் ஆனின் மொழியியல் அற்புதத்தை பறைசார்டுகின்றது. திருமறைக் குர்ஆனில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களின் தொடர்பை, பொருத்தப்பாட்டை ஆய்வு செய்வதற்கும் ஏராளமான தகவல்களை பெற்றுக்கொள்வதற்கும் இல்முல் பலாகா என்ற கலையில் ‘முராஆதுன் நலீர்’ என்ற அம்சம் பெரிதும் உதவுகின்றது. ஆனால் முராஆதுன் நலீர் தொடர்பான ஆய்வுகள் தமிழ் பேசும் மூஸ்லிம்கள் மத்தியில் மிக மிக்க குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. இவ்வாய்வானது ‘அல்குர் ஆனின் மொழியியல் அற்புதத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதில் முராஆதுன் நலீரின் பங்களிப்பு’ தொடர்பாக ஆய்வு செய்கின்றது.

பிரதான சொற்கள்: இல்முல் பலாகா, முராஆதுன் நலீர், மொழியியல் அற்புதங்கள்

ஆய்வுப் பின்னணி

அல்குர் ஆன் இறைவனின் அற்புதங்கள் நிறைந்த பேச்சாகும் பல்வேறு மொழியியல் அற்புதங்களை இரகசியங்களைப் போதிக்கின்ற திருமறைக்குர்ஆன் அன்று தொட்டு இன்று வரைக்கும் சவால் மிக்க ஒரு வேதமாக வாழ்ந்து வருகின்றது. இக்குர் ஆனில் உள்ள வசனங்களை இறைவன் எவ்வித முரண்பாடுமில்லாமல் மிகவும் நேர்த்தியாகவும் தான் கூறிய வார்த்தைகளை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ளதாகவும் அமைத்திருப்பது அல்குர் ஆனின் மொழியியல் அற்புதத்தை பறைசார்டுகின்றது.

எமது திருமறைக்குர்ஆனில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களின் தொடர்பை, பொருத்தப்பாட்டை ஆய்வு செய்வதற்கும் ஏராளமான தகவல்களை பெற்றுக்கொள்வதற்கும் இல்முல் பலாகா என்ற கலையில் “முராஆதுன் நலீர்” என்ற அம்சம் பெரிதும் உதவுகின்றது. ஆனால் முராஆதுன் நலீர் தொடர்பான ஆய்வுகள் தமிழ் பேசும் மூஸ்லிம்கள் மத்தியில் மிக மிக்க குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

ஆகவே, இவ்வாய்வானது “அல்குர் ஆனின் மொழியியல் அற்புதத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதில் முராஆதுன் நலீரின் பங்களிப்பு” தொடர்பாக ஆய்வு செய்கின்றது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்

1. இல்முல் பலாகா என்ற கலைக்கும் அல்குர் ஆனுக்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பை ஆராய்தல்.
2. முராஆதுன் நலீர் என்ற அம்சத்தை தமிழ் பேசும் மூஸ்லிம்களுக்கு தெளிவுபடுத்தல்.
3. முராஆதுன் நலீர் என்ற அம்சத்தை அல்குர் ஆன் வசனங்களோடு தொடர்பு படுத்தி மொழியியல் இரகசியங்களை வெளிக்கொண்டதல்
4. அரபு மொழியை கற்பதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தல்.

ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வானது இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளை சேகரித்து விபரண ஆய்வு முறைமையை (descriptive methodology) அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் நூல்கள்,

To whom correspondence should be addressed: msafiullah09@gmail.com

¹²¹ Assistant Lecturer, Department of Arabic Language, South Eastern University of Sri Lanka.

¹²² Senior Lecturer, Department of Arabic Language, South Eastern University of Sri Lanka.

ஆவணங்கள் சஞ்சிகைகள் இணையத்தளங்கள் மூலம் தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. குறித்த ஆய்வின் நோக்கத்தை அடைய பல்பேறு பட்ட உதாரணங்கள் பகுப்பாய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அறமுகம்

அல் குர்ஆன் எமது இறை வேதமாகும் பல அற்புதங்கள் நிறைந்த இக்குர்ஆனை நாம் வரிக்குவரி ஆய்வு செய்யும் போது பல்வேறு மொழியில் அற்புதங்களையும் ரகசியங்களையும் மிகத்தெளிவாகக் கண்டு கொள்ளமுடியும். அறபு மொழியில் “இல்முல் பலாகா” என்ற ஒரு கலை காணப்படுகிறது. இக்கலையை நனுக்கமாகக் கற்றுக் கொண்டவர்களுக்கு அதன் பிரயோசனம் நன்கு தெரியும். அந்தவகையில் எமது திருமறை குர்ஆன் வசனங்கள் இக்கலையின் அம்சங்களை அதிகமாக பிரதிபலிப்பதை ஆழமாக நாம் ஆய்வு செய்யும் போது அறிந்துகொள்ள முடியும்.

அல்குர்ஆனின் மொழிரீதியான அற்புதங்களில் ஒன்றுதான் குறைவான சொற்களில் நிறைவான கருத்துக்களை தருவதாகும். இப்படியான நிறைவான கருத்துக்களை விளங்கிக்கொள்வதற்கு பலாகா என்ற கலை எமக்கு உதவும். இப்போது பலாகா என்றால் என்ன எனபதைப் பார்ப்போம்.

பலாகா என்ற கலையை அறிஞர்கள் வரைவிலக்கணப்படுத்தும் போது

البلغة: "نادية المعنى الجليل واضحًا بعبارة صحيحة لها في النفس أمر خلاب مع ملائمة كل كلام للموطن الذي يقال فيه والأشخاص الذين يخاطبون به"¹²³.

ஒரு கருத்தை தெளிவான சரியான சொற்களைப் பயன்படுத்தி சொல்ல முனைதல் பயன்படுத்தப்படுகின்ற சொற்கள் இடத்திற்கும் ஆட்களுக்கும் பொருத்தமாக காணப்படுவதுடன் அழகிய தாக்கத்தை உண்டு பண்ணக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

மேற்கூறிய பலாகா என்ற கலையின் வரைவிலக்கணப்படி அல் குர்ஆன் என்பது அதனுடைய சொற்கள், வசன ஒழுங்குகள், கருத்தாளம் முதலியவற்றை ஆய்வு செய்யும் போது பலாகா என்ற கலையம்சங்களில் அது மிக உயர்ந்து காணப்படுவதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

முராஅதுன் நஸீர்

பலாகா என்ற கலையின் மிக முக்கியமான அம்சங்களில் ஒன்றுதான் முராஅதுன் நஸீர் (مراعاة النظير) இவ்வமச்சத்தை அறிஞர்கள் தெளிவு படுத்தும் போது

مراعاة النظير: "تسمى بالتوافق والاتفاق والتناسب أيضا وهو الجم بين أمرين أو أمور متناسبة"¹²⁴.

"முராஅதுன் நஸீர் என்றால் ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பாகுதல், பொருந்திப் போகுதல், தொடர்பு படுதல் என்பதைக் குறிக்கும். இன்னும் சொல்லப் போனால் இரண்டு விடயங்கள் அல்லது பல விடயங்களுக்கிடையிலான தொடர்பை கண்டறிய முயற்சித்தல் என்றும் கூறலாம்".

இன்னும் சற்று தெளிவாக கூறப் போனால்

مراعاة النظير : "الجمع في العمارة الواحدة بين المعاني التي يبها تناسب واتفاق"¹²⁵.

"ஒரு வாக்கியத்திலுள்ள எழுத்துக்களுக்கிடையிலான பொருத்தப்பாடுகளை ஒன்றிணைக்க முயற்சி செய்தல் என்பது தான் முராஅதுன் நஸீர் ஆகும்".

¹²³ علي الجارم - مصطفى أمين ، البلاغة الواضحة.

¹²⁴ عبد الرحمن حسن الميداني ، البلاغة العربية أنسها وعلومها وفنونها.

¹²⁵ عبد الرحمن حسن الميداني ، البلاغة العربية أنسها وعلومها وفنونها.

மேற்கூறப்பட்ட வரைவிலக்கணத்தை தெளிவாக விளங்குவோமானால் அல் குர்ஆன் வசனங்களில் இறைவன் எப்படியான மொழியியல் அற்புதங்களை வைத்திருக்கின்றான் அதன் மூலம் எப்படியான கருத்துக்களை மிக அழகாக சொல்ல வருகின்றான் என்பதை குர்ஆனை நாம் ஆராயும் போது விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

இல்முல் பலாகா என்ற கலையில் முராஆதுன் நஸீர் என்ற அம்சம் நான்கு விதங்களில் வருவதை அறிஞர்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றனர். இந்நான்கு விடயங்களையும் அல் குர்ஆன் வசனங்களோடு தொடர்புடூத்தி பார்க்கும் போது உண்மையில் இறைவன் இக் குர்ஆனை எப்படி அற்புதத் தன்மைகள் நிறைந்ததாக ஆக்கி இருக்கின்றான் என்பதை உணரலாம் நுணுக்கமான விடயங்களை எம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்ற அளவுக்கு எப்படிப் பயன்படுத்தி இருக்கிறான் என்பதையும் நன்குணர முடியும்.

முராஆதுன் நஸீரின் வகைகள்

01. தவாபுஹீல் அத்ராப் (تشابه الأطراف)

தவாபுஹீல் அத்ராப் என்றால்

¹²⁶"هو أن يختتم الكلام بما يناسب أوله في المعنى"

"ஒரு பேச்சின் ஆரம்பமும் இறுதியும் தொடர்புபட்டுக்காணப்படுதல் என்பதைக்குறிக்கும்".

இம்முறையை அல்குர்ஆனில் பல வசனங்களில் ஆரம்பமும் இறுதியும் தொடர்புபடும் இரகசியத்தை நுணுக்கமாக பார்க்கும்போது புரிந்துகொள்ளலாம்.

உதாரணமாக

இறைவன் அல்குர்ஆனில் கூறும்போது

لَا تُذْكُرُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُذْكُرُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ الْأَطِيفُ الْأَجِيرُ (الأنعام: 103)

"பார்வைகள் அவனை அடைய முடியாது ஆனால் அவனே எல்லோருடைய (எல்லாப்) பார்வைகளையும் (கூழ்ந்து) அடைகிறான். அவன் நுட்பமானவன் தெளிவான ஞானமுடையவன்".

இவ்வசனத்தில் இறைவன் தன்னை வதீப் (اللطيف) ஹபீர் (الخبير) என்ற சொற்பதங்களைக்கொண்டுஅறிமுகப்படுத்துகின்றான். இவ்விரண்டு பதங்களும் இவ்வசனத்தின் ஆரம்பத்தோடு தொடர்பு படுவதை ஆழமாகப்பார்க்கும்போது விளங்கிக்கொள்ள முடியும் இமாம் இப்னுல் கையும் அவர்கள் வதீப் என்ற சொற்பதத்தை தெளிவுபடுத்தும்போது

قال ابن القيم : "اسم اللطيف يتضمن علمه بالأسماء الدقيقة"¹²⁷

வதீப் என்றால் நுணுக்கமான விடையங்களை அறிந்து கொள்ளுதல் என்பதைக்குறிக்கும் இறைவன் நுணுக்கமான அறிவுள்ளவன் என்பதால் எமது பார்வைகள் அவனைச் சென்றடையாது "لا تدركه الأ بصار" என்ற பேச்சுடன் தொடர்பு படுகின்றது.

ஹபீர் என்ற சொல்

قال ابن منظور في لسان العرب : "الخير من أسماء الله عز وجل العالم ما كان وما يكون والخير هو الذي لا ينفع عليه شيء في الأرض ولا في السماء".

ஹபீர் (الخبير) என்றால் நடப்பது நடக்க இருப்பது போன்றே எல்லாவற்றையும் நன்குணர்ந்தவன் என்பதைக்குறிக்கும். இவ்வடிப்படையில் இச்சொற்பதம் மேலுள்ள ஆரம்பப்பேச்சில் இறைவன் பயன்படுத்தும் அவன் பார்வைகளை சென்றடைவான் "وهو بدرك الأ بصار" என்ற வாசகத்தோடு தொடர்புபடுவதை எம்மால் விளங்கமுடியும்.

இன்னுமொரு உதாரணத்தை பார்போமானால் இறைவன் தன்னைப்பற்றி திருக்குர்ஆனில் கூறும்போது
(64: 46) "لَمْ يَأْتِ الشَّعَوَاتُ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا لِلَّهِ لَهُ الْغَنِيَّةُ الْحَمِيدُ (الحج)"

¹²⁶ الخطيب القزويني ، الإيضاح ، 224/1

¹²⁷ ابن القيم الجوزي ، شفاء العليل ، ص : 34

"வானங்களில் உள்ளவையும், பூமியில் உள்ளவையும் அவனுக்கே உரியவனவாகும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் தேவைகள் அற்றவனாகவும் புகழ் மிக்கோணாகவும் இருக்கிறான்".

இறைவன் தன்னை கனிய்யுன்(الغُنِي) தேவையற்றவன் என்றும் ஹமீத்(الْحَمِيدُ) புகழுக்குரியவன் என்றும் அறிமுகப்படுத்துகின்றான். இவ்விண்டு பதங்களுமே இவ்வசனத்தின் ஆரம்ப வசனங்களோடு இறுக்கமாக தொடர்புபடுவதை அவதானிக்கலாம்.

வானம் பூமி ஆகியவற்றில் உள்ள அனைத்தும் இறைவனுக்குரியது. என்றாலும் அவன் அவைகளை விட்டும் தேவையற்றவன் ஆனால் தனது அடியார்களுக்கு அவைகளை வழங்கியதால் அடியார்கள் அவனைப் புகழ்கிறார்கள். எனவே அவன் ஹமீத் (புகழுக்குரியவன்) என்பதை ஆரம்பமும் இறுதியும் தொடர்புபடும் விதத்தில் இறைவன் ஆக்கியிருப்பது அறபு மொழியின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இப்படி ஆரம்பமும் இறுதியும் தொடர்புபடுவதை விளக்குவதற்கு ஏராளமான வசனங்கள் அலகுர்ஆனில் இருக்கின்றன. மேற்கூறப்பட்ட இரு வசனங்களும் போதுமென நினைக்கிறேன்.

02. இஃதிலாபுல் ஸப்லி மஹல் மஃ.னா(النَّافِعُ مَعَ الْمَعْنَى)

முராஅதுன் நல்ர் என்ற (தொடர்பை கவனித்தல்) என்ற அம்சத்தில் காணப்படும் இரண்டாவது வகைதான் இதுவாகும்.

இதனை வரைவிலக்கணப்படுத்தும் போது

"وهو أن يكون الفاظ الكلام ملائمة لمعنى المراد فإن كان المعنى خارج ألفاظه خمسة أو جزلاً ففراء أو غيرها ففردية أو متداولة فمتداولة"¹²⁸.

அதாவது பேச்சில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் நாடப்படும் கருத்துக்கு பொருத்தமாக இருக்கும் கருத்து பலமாக இருந்தால் சொற்களும் பலமிக்க தாக்கமிகுந்த சொற்களாக இருக்கும். கருத்துக்கள் அபூர்வமாக இருக்குமானால் சொற்களும் அதன் போக்கில் பயன்படுத்தப்படும் அல்லது கருத்துக்கள் பிரபல்யமானதாக இருமக்குமானால் சொற்களும் அதிக புழக்கத்தில் உள்ளவைகளாக காணப்படும். இதுவே இரண்டாவது வகை.

இதனை இரு வடிவங்களில் பார்க்கலாம்

• குவ்வதுல் ஸப்லி வி குவ்வதில் மஃ.னா(النَّافِعُ لِفُوْرِ الْمَعْنَى)

சொற்கள் கருத்துக்களின் ஆழத்திற்கும் பலத்திற்கும் ஏற்ப பல்வேறு வடிவங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற முறையை இது குறிக்கும். ஏனைல் சொற்கள்தான் ஒரு பேச்சில் கருத்துக்களை நாம் விரும்புகின்ற அமைப்பில் வெளிப்படுத்த உதவுகின்றது.

i. இதற்கு உதாரணமாக அலகுர்ஆனில் சில வசனங்களை பார்க்கலாம்.

كُلُّنَا بِأَنَّا نَعْلَمُ أَذْلَامَ عَبْدِ رَبِّنَا (انصر 42)

"ஆனால் அவர்கள் நம்முடைய அத்தாட்சிகள் அனைத்தையும் பொய்யாக்கினர் அப்போது, சக்தி வாய்ந்த (யாவற்றையும்) மிகைக்கின்றவனின் பிடியாக அவர்களை நாம் பிடித்துக் கொண்டோம்".

இவ்வசனத்தில் அல்லாஹ் பயன்படுத்தும் முக்ததிர் (درست) என்ற சொற்பதம் அறபு மொழியில் காதிர் (قادر) என்ற பதத்தைவிட கருத்தாழம்மிக்க வார்த்தையாகும். இறைவனின் கடுமையான பிடி கடும் கோபத்தின் வெளிப்பாடாகும். ஆதனால்தான் அவனின் கடும் பலத்தை காட்டுவதற்காக இவ்விடத்தில் கதர ரச என்ற சொல்லிலிருந்து எடுக்கும் காதிர் என்ற சொல்லை தவிர்த்து அதைவிட அதிகம் தாக்கம் கொண்ட இக்ததர என்ற சொல்லிலிருந்து வந்த முக்ததிர் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறான்.

¹²⁸. علي صدر الدين ابن معصوم المدني ، أنوار الربع في أنواع البديع ، 307/1

ii.   இறைவன் இன்னுமொரு வசனத்தில் கூறும்போது;

فَلْتَ أَسْتَعْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ عَذَّابًا (نوح : 10)

“மேலும், “நீங்கள் உங்களுடைய இறைவனிடம் மன்னிப்புத் தேடுங்கள் நிச்சயமாக அவன் மிகவும் மன்னிப்பவன் என்று கூறினேன்”.

இவ்வசனத்தில் இறைவன் பாவிக்கும் ஹப்பார் ரஃா என்ற சொல் ஹாபிர் ரஃா என்ற சொல்லைவிட கருத்து செறிவுள்ள சொல்லாகும். ஏனில் அறுபு மொழியில் பஹ்ஹால்பாஷ் என்ற வடிவத்தில் வரும் சொற்கள் கூடுதல் கருத்தைக்காட்டும். எனவே இவ்வசனத்தில் இறைவன் தனது கருத்தைக்கூற பொருத்தமான பலமான சொல்லை தேர்ந்தெடுத்திருப்பது அல்குர்ஆனின் மொழியியல் அற்புத்ததை சான்று பகிர்கிறது.

•   தனாசுபல் லப்லி மறுல் ம.ஃ.னா(المعنى مع الفظ تتناسب)

இவ்வகையை பொருத்தவரை ஏற்கனவே ஆரம்பத்தில் கூறியதுபோல் கருத்திற்கேற்ப பொருத்தமான சொல்லைப்பயன்படுத்தும் முறையைக் குறிக்கும்.

இதற்குதாரணமாக இறை வசனங்களைப் பார்ப்போம்.

وَلَا يُرَكِّبُوا إِلَيْهِنَّ قَلَّا مِنْ فَقْسَمٍ النَّارِ (هود 113)

“இன்னும், யார் அநியாயம் செய்கிறார்களோ அவர்களின் பக்கம் நீங்கள் சாய்ந்து விடாதீர்கள் - அப்படிச் செய்தால் நரக நெருப்பு உங்களைத் தீண்டும்”

இவ் வசனத்தில் "فَقْسَمُ النَّارِ" என்ற வார்த்தை நரகம் உங்களைத்தீண்டும் என்ற அர்த்தத்தில் வருகின்றது. இதில் தீண்டும் என்ற கருத்தைக்கூற மஸ்ஸ (مس) என்ற வார்த்தைப்பிரயோகத்தை இறைவன் பயன்படுத்துகிறான். மாறாக உங்களை நரகம் எரித்துவிடும் அல்லது நீங்கள் நரகத்திற்குள் நுழைந்துவிடுவீர்கள் என்று சொல்லவில்லை.

ஏனெனில் அநியாயம் செய்பவர்களின் பக்கம் சாய்வது வேறு அநியாயம் செய்வது வேறு. இரண்டிற்கும் உரிய தண்டனை சரிசமாக இருக்காது. அநியாயம் இழைத்தவர்களின் பக்கம் சாய்வதால் குறைவான தண்டனை வழங்கப்படும் என்பதைக்காட்டவே இறைவன் மஸ்ஸ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறான்.

இது தான் சொல்லவரும் கருத்துக்கேற்ப பொருத்தமான சொல்லைப் பயன்படுத்தல் என்ற வகையைக் குறிக்கும்.

03. இ.திலாபுல் லப்லி மறுல் லப்லி(الفظ مع الفظ تختلف)

முராஅதுன்   நல்ர்   என்ற   அம்சத்தின்   முன்றாவது   வகைதான்   இதுவாகும்.   இதனை வரைவிலக்கணப்படுத்தும்போது

¹²⁹ وهو أن يكون الانفاظ يلام ببعضها لأن يقرن الغريب بهاته والمتداول بهاته رعاية لحسن الجوار والمناسبة

பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் ஒன்றோடோன்று பொருந்திக்காணப்படும் முறை அதாவது குறைவாக பயன்பாட்டில் உள்ள சொற்கள் அதேபோன்றுள்ள சொற்களோடு சேர்த்து பயன்படுத்தப்படும் கூடுதலாக பயன்பாட்டில் உள்ள சொற்பதங்கள் அதேபோன்றுள்ள சொற்களோடு சேர்த்து பயன்படுத்தப்படும் அமைப்பு முறையையே இவ்வகை குறித்துநிற்கிறது.

¹²⁹ السيوطي ، الإتقان في علوم القرآن ، 299/3

இதற்குதாரணமாக சில இறை வசனங்களைப் பார்ப்போம்.

قَالُوا إِلَّا شَفَاعًا تَدْعُونَ حَتَّىٰ كَيْفَ يُوشَقُ حَتَّىٰ كَيْفَ يُحْرَجُوا أَوْ كَيْفَ يُؤْكَنُ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ (يوسف: 85)

“(இதைக் கண்ணுற்ற அவருடைய மக்கள் தந்தையே!) “அல்லாஹுவின் மீது சத்தியமாக! நீங்கள் யூஸு.ஃபை நினைத்து (நினைத்து அழுது, நோயற்று,) இனைத்து மடிந்து போகும் வரை (அவர் என்னத்தை விட்டும்) நீங்க மாட்டிர்கள்” என்று கூறினார்கள்”.

இவ்வசனத்தில் குறைவான பயன்பாட்டில் உள்ள சொற்களை இறைவன் பயன்படுத்துகிறான். அதாவது இதில் இறைவன் பயன்படுத்தும் ஷப் என்ற சொல் சத்தியம் செய்வதற்காக பயன்படுத்தப்படும் சொல்லாகும். ஆனால் இது அறுபு மொழியில் அல்பாع بِالْقُسْمِ الْأَلْوَاهِيِّ அல்வாவுع بِالْقُسْمِ الْأَلْوَاهِيِّ என்று சத்தியத்திற்கு பயன்படுத்தப்படும் சொற்களைவிட குறைவாகவே பயன்படுத்தப்படும். அதைத்தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படும் தப்தع نَقْتَة என்ற சொல்லும் குறைவாகவே அறுபு மொழிப்பயன்பாட்டில் உள்ளது.

எனவே, இங்கு நாம் கவனிக்கவேண்டிய அம்சம் யாதெனில் இறைவன் தனது பேச்சை ஒரே ஒழுங்கில் ஒரே வகையான சொற்களில் பயன்படுத்தியுள்ளமை அல்குர்அழனின் மொழியியல் அற்புதத்தன்மையைப் பறைசாற்றுகின்றது.

இன்னுமொரு உதாரணத்தைப்பாருங்கள்.

وَأَقْسَمُوا بِاللهِ هُنَّدِيَّانِهِ لَا يَبْغُونَ بَنِي وَمُلْكًا عَلَيْهِ حَتَّىٰ كَيْفَ لَكُنَّ الْأَنْسَابُ لَا يَعْلَمُونَ (الحل: 38)

“இறந்தவர்களை அல்லாஹ் (உயிர்ப்பித்து) எழுப்ப மாட்டான் என்று அவர்கள் அல்லாஹுவின் மீது பிரமாணமாகச் சத்தியம் செய்கிறார்கள். அப்படியல்ல! (உயிர் கொடுத்து எழுப்புவதான் அல்லாஹுவின்) வாக்கு மிக்க உறுதியானதாகும் எனினும் மக்களில் பெரும்பாலோர் இதை அறிந்து கொள்வதில்லை”.

இவ்வசனத்தில் பயன்படுத்தப்படும் அனைத்து சொற்களுமே அதிக பயன்பாட்டில் உள்ள சொற்களாகும். எந்த ஒன்றுமே குறைவான பயன்பாட்டுச்சொற்கள் அல்ல. இதுவும் இறைவனின் பேச்சின் ஒழுங்கமைப்பை மிகத்துல்லியமாக எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது. .

04. ஈஹாமுத் தனாக்பி(إيهام التناسب)

முராஆதுன் நளீர் என்ற அம்சத்தின் நான்காவது வகைதான் மேற்கூறப்பட்ட அம்சமாகும். இதனை விளக்கும்போது அறிஞர்கள் பின்வருபாறு கூறுகிறார்கள்.

¹³⁰ كأن يكون اللفظ مشتركاً بين معينين: أحدهما يناسب ما جاء في الكلام من معانٍ إلا أنه غير مراد والآخر لا يناسب وهو المراد.

அதாவது ஒரு சொல்லுக்கு இரண்டு கருத்துக்கள் காணப்படும். அதில் ஒரு கருத்து பேச்சில் சொல்லப்படும் கருத்துக்கு பொருத்தமாக இருந்தாலும் அது அந்த இடத்தில் நாடப்பட்ட கருத்தாக

¹³⁰. مصطفى الصافي الجوني ، البلاغة العربية ، 384/2

இருக்கமாட்டாது. இரண்டாவது கருத்து பேச்சில் சொல்லப்படும் கருத்துக்கு பொருத்தமற்றதாக இருந்தாலும் அதுதான் அந்த இடத்தில் நாடப்பட்ட கருத்தாகக் காணப்படும்.

இதற்கு உதாரணமாக அறிஞர்கள் எடுத்துக்காட்டும் ஒருவசனத்தை இங்கு கொண்டு வருகிறேன்.

இறைவன் கூருகிறான்:

(الرَّحْمَنُ وَالْمُغْفِرَةُ وَالْمُشْجِبُ (5-6) الْمُهَمَّشُ وَالْمُعْسَبُ (5)

“குரியனும் சந்திரனும் (அவற்றிற்கு நிர்ணயிக்கப் பெற்ற) கணக்கின்படியே இருக்கின்றன. (கிளைகளில்லாச்) செடி கொடிகளும், (கொப்புங் கிளையுமாக வளரும்) மரங்களும் - (யாவும்) அவனுக்கு ஸஜ்ஜாது செய்கின்றன”.

இதில் பயன்படுத்தப்படும் நஜ்ம் த்ஜ் என்ற வார்த்தைக்கு வானத்தில் மின்னும் நட்சத்திரங்கள் என்று நாம் கருத்துக்கொடுக்கிறோம். ஏனெனில் இதே வசனத்தில் கூறப்படும் சம்கள் (السمّ), கமறுன் (القمر) என்ற வார்த்தைகளோடு அது கொடர்புபடுகிறது

ஆனால் சில அறிஞர்கள் இவ்விடத்தில் நாடப்பட்ட கருத்து நட்சத்திரம் அல்ல. மாறாக நஜ்முன் என்ற வார்த்தை தாவரத்தைதான் குறிக்கிறது. அதனோடு சேர்த்துப்பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். சஜ்ஜுன் மரம் என்ற வார்த்தையோடு தொடர்புபட்டு நஜ்முன் என்ற வார்த்தை காணப்படுகிறது. இதுவும் இல்முல் பலாகாவில் உள்ள ஓர் அம்சம் என்று கூறுகின்றார்கள்.

பெறுபேறுகள்

1. அல்குர்ஆனின் மொழியியல் அற்புதம் ஏனைய மொழிகளை விட உயர்வானது.
2. சில மக்கள் அல்குர்ஆனை விளங்க வெறுமெனே மொழிபெயர்ப்பை மாத்திரம் நம்பி வாழ்கின்றனர்.
3. இல்முல் பலாகா என்ற கலையை அல்குர்ஆனுடன் தொடர்பு படுத்தி ஆய்வு செய்து முஸ்லிம்களுக்கு தெளிவு படுத்தும் முயற்சிகள் மிகைக் குறைவு.
4. முராஆதுன் நளீர் என்ற அம்சத்தை அல்குர்ஆன் வசனங்களில் பிரயோகித்து குர்ஆனின் மொழியியல் அற்புதத்தை தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களுக்கு தெளிவுபடுத்துகின்ற ஆய்வுகள் இன்றைய சூழலில் மிக மிகக் குறைவு.
5. அரபு மொழி ஏனைய மொழிகளை விட கருத்தாழம் மிக்க மொழியாகும்

பரிந்துரைகள்

1. இல்முல் பலாகா என்ற கலை அல் குர்ஆனை விளங்குவதற்கு எவ்வகையில் உதவுகின்றது தொடர்பான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களுக்கு தெளிவுபடுத்தல் அவசியம்.
2. முராஆதுன் நளீர் என்ற அம்சத்தை கூடுதலாக தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களுக்கு தெளிவுபடுத்தல் வேண்டும்.
3. அல் குர்ஆனை விளங்க அரபு மொழி கற்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற கருத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு அரபு மொழியின் முக்கியத்துவத்தை கூடுதலாக தெளிவு படுத்த வேண்டும்.
4. மத்ரசாக்கள், பல்கலைக்கழகங்கள் அல் குர்ஆனின் மொழியியல் அற்புதத்தை வெளிபடுத்தும் நோக்கில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள மாணவர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

முடிவுரை

எனவே, அல்குர் ஆழனில் பொதிந்துள்ள மொழியில் அற்புதங்களை இரகசியங்களை அல்குர் ஆழன் வசனங்களை ஆழமாக இல்மல் பலாகா என்ற கலையின் துணையுடன் ஆய்வுக்குற்படுத்தும் போது கண்டு கொள்ளலாம். மேற்குறப்பட்ட முராஆதுன் நலீர் என்ற அம்சம் அல்குர் ஆழன் வசனங்களில் இறைவன் பயன்படுத்தும் வார்த்தைகளுக்கிடையிலான ஒற்றுமை, தொடர்பு, ஒழுங்கமைப்பு, நாடப்படும் உண்மையான கருத்து போன்றவற்றை விளங்க உதவுகிறது.

இதனடிப்படையில் பார்க்கும்போது அல்குர் ஆழனை விளங்குவதற்கு இல்மல் பலாகா என்ற கலை தொடர்பான அறிவு இன்றியமையாததாகும். ஆனால் மிகக்கவலைக்குரிய விடயம் தமிழ் பேசும் மூல்லிம்கஞ்சு இப்படியான அல்குர் ஆழனில் பொதிந்துள்ள இரகசியங்களை அற்புதங்களை தெளிவுபடுத்துகின்ற முயற்சிகள் மிகக்குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. எனவே இவ்விடயத்தில் அறிஞர்கள் கூடுதலான கரிசனை செலுத்த வேண்டும்.

உ-சாத்துணைகள்.

- .1. ابن حبة الجموي ، 2004 ، خزانة الأدب ، 1/293 ، دار مكتبة الهلال ، بيروت.
- .2. أحمد الهاشمي، 1999، جواهر البلاغة، المكتبة العصرية.
- .3. فخر الدين الرازي ، 2008 ، تفسير مفاتيح الغيب ، دار الفكر.
- .4. ضياء الدين ابن الأثير ، 2010 ، المثل السائر في أدب الكاتب والشاعر ، دار نهضة مصر.
- .5. عبد الحسن بن حسن الميداني ، 1996، البلاغة العربية ، دار القلم ، دمشق.
- .6. يحيى بن حكمة العلوي ، 2007 ، الطراز لأسرار البلاغة وعلوم حفائق الإعجاز،المكتبة المصرية- بيروت.
- .7. جلال الدين بن عبد الرحمن السوسي، 1974، الإقان في علوم القرآن ، مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف.